

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/16/2017
Identifikačné číslo spisu: 1414010132
Dátum vydania rozhodnutia: 17.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1414010132.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 17. januára 2018 v trestnej veci obvineného E. E. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného I. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/123/2014, z 9. apríla 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného I. I., sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/49/2014, z 23. mája 2014 bol obvinený I. I. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období letných mesiacov roka 2013 až do 16. októbra 2013 si obvinený I. I., najmenej dvakrát za mesiac bez povolenia kúpou obstarával omamnú látku (konope) a psychotropnú látku - metamfetamín (ďalej aj „pervitín“) za účelom ich ďalšieho predaja iným užívateľom, najmä E. I. za sumu 20,- € a to v presne nezistených množstvách, spravidla 20 ml za sumu 40,- € za 1 ml pervitínu (1 gram), ktorý si od predávajúceho I. D. preberal v rodinnom dome v T. na J. ulici č. XXXX/XX, kde obvinený I. D. tieto psychotropné látky až do dňa 16. októbra 2013 bez povolenia uschovával za účelom ich následného predaja rôznym užívateľom a to po predchádzajúcej telefonической objednávke z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ktoré používal obvinený I. I. na telefónnom čísle XXXX XXX XXX, ktoré používal obvinený I. D., ktorý sa v uvedenom období zaoberal distribúciou pervitínu rôznym užívateľom, pričom obvinený I. I. konope a pervitín bez povolenia uschovával v záhradnej chatke, súpisné číslo XXXX, postavenej na parcele č. XXXX/X v T. na ulici D., kde omamné a psychotropné látky až do dňa 16. októbra 2013 bez povolenia uschovával, roztriedil a ďalej distribuoval jednotlivým užívateľom za finančnú hotovosť, pričom dňa 16. októbra 2013 pri domovej prehliadke uskutočnenej dňa 16. októbra 2013 u obvineného I. I. v záhradnej chate, súpisné číslo XXXX v T. na

ulici D. bola zaistená zatavená injekčná striekačka s obsahom 1.133 mg materiálu, ktorý podľa znaleckého posudku obsahoval metamfetamín s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,7% hmotnostných, obsahujúci 824 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje 21 obvykle jednorazových dávok drogy, plastové vrečko s tlakovým uzáverom nachádzajúce sa v čiernom textilnom puzdre s obsahom sušenej konope s hmotnosťou 1.289 mg a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 12,0% hmotnostných, obsahujúce 155 mg THC, čo zodpovedá 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 3 zatavené injekčné striekačky nachádzajúce sa v kovovom puzdre, obsahujúce podľa znaleckého posudku celkom 3.548 mg materiálu s obsahom metamfetamínu a s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,2% hmotnostného, obsahujúce 2.597 absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 65 obvykle jednorazovým dávkam drogy, plastovú nádobu obsahujúcu sušené konope s hmotnosťou 568 mg a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 20,2 % hmotnostných, obsahujúce 115 mg THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, pričom obvinený I. I. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/13/2005 z 20. júla 2005, právoplatným dňa 23. septembra 2005 odsúdený aj za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase skutku k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 4 mesiace.

Za to súd obvinenému I. I. uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 36 písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol obvinený podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd uložil obvinenému trest prepadnutia vecí, a to peňažných prostriedkov v sume 1.310,- € a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia vecí, a to telefónu zn. SAMSUNG šedej farby, IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX so SIM kartou, digitálnej váhy zn. DIGITAL Scale, digitálnej váhy zn. CAPACITY 200 x 0,01, pričom podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému I. I. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a zároveň podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Proti tomuto rozsudku v prospech obvineného I. I. podala odvolanie sestra obvineného F. R. I. ako osoba oprávnená podať za obvineného odvolanie, pričom Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 2To/123/2014, z 9. apríla 2015 odvolanie sestry obvineného I. I. postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/123/2014, z 9. apríla 2015 podal prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Martina Majerčíka, advokáta v Bratislave, obvinený I. I. dovolanie. Dovolanie podal z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku (bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa) a z dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť).

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom, že napadnutým uznesením krajského súdu bol porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a rovnako rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a aby podľa § 388 ods. 1 Trestného

poriadku prikázal Okresnému súdu Bratislava IV, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

V dovolaní obvinený uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/49/2014, z 23. mája 2014 bol obvinený uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Uviedol, že právna kvalifikácia odseku 2 písm. a) citovaného Trestného zákona bola použitá na základe skutočnosti, že v tom čase bol už raz obvinený odsúdený, a to v zmysle rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/13/2005, z 20. júla 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. septembra 2005. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/123/2014, z 9. apríla 2015 bol podľa obvineného porušený zákon tým, že súd neprihliadol na dôležitú skutočnosť, a to že uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2Nt/14/2014, z 21. novembra 2014 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/13/2005, z 20. júla 2005, právoplatný 23. septembra 2005 v celom rozsahu ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo, stratili podklad. Uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2Nt/14/2014, z 21. novembra 2014 bol preto zrušený aj rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/49/2014, z 23. mája 2014.

Obvinený poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/123/2014, z 9. apríla 2015, podľa ktorého obvinený nebol s poukazom na uznesenie Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2Nt/14/2014, z 21. novembra 2014 doposiaľ súdne trestaný a napriek tejto skutočnosti mu bol uložený trest podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, ods. 2 písm. a) Trestného zákona akoby už bol súdne trestaný. S poukazom na uznesenie Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2Nt/14/2014, z 21. novembra 2014 došlo aj k zmene právnej kvalifikácie, t. j. obvinený I. I. mal byť odsúdený podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, kde je stanovená trestná sadzba 4 roky až 10 rokov a nie podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s trestnou sadzbou 10 až 15 rokov.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave, ktorý navrhol dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť. Uviedol, že výrok o vine obvineného I. I. bol v rozsudku okresného súdu vyhlásený na základe prijatého vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a preto ho nebolo možné v odvolacom konaní vecne preskúmať, čo je právne dané nevykonaním dokazovania o dotknutom skutku na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku. Ak by súd mal pochybnosti o výsledkoch prípravného konania v rovine skutkovej alebo právnej, má súd procesný priestor v tom smere či vyhlásenie obvineného prijme. Následné skúmanie viny, resp. jej kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutému skutku by popieralo zmysel a obsah uznania viny obvineným a prijatia zodpovedajúceho vyhlásenia súdom. Pri prijatí vyhlásenia o vine nemôže súd prvého stupňa meniť právnu kvalifikáciu určenú obžalobou. Obvinený totiž vyhlasuje, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom pojem „spáchanie“ je vyjadrením trestnosti činu, ktorú obvinený vo vzťahu ku konaniu potvrdzuje aj právne odpoveďou na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní obvineného podanom len proti výroku o treste bol viazaný skutkom a jeho právnu kvalifikáciu ustálenou vyhlásením obvineného o vine vrátane jeho priznania k okolnostiam a to predchádzajúcemu odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/13/2005, ktorý bol neskôr zrušený uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2Nt/14/2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) po predložení spisového materiálu primárne zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku), za splnenia podmienky, že obvinený prostredníctvom oprávnenej osoby, a to sestry obvineného využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie podal prostredníctvom svojho obhajcu.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Z obsahu predloženého spisového materiálu, konkrétne zo zápisnice z hlavného pojednávania okresného súdu z 23. mája 2014 dovolací súd zistil, že v posudzovanej trestnej veci okresný súd podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obvineného I. I. podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku v bode 2) obžaloby a zároveň rozhodol, že dôkazy súvisiace s priznaným skutkom nevykoná, ale vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste (č. l. 1363).

Z obsahu tejto zápisnice ďalej vyplýva, že prijatiu vyhlásenia obvineného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku predchádzal postup okresného súdu, ktorý bol plne v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Obvinený bol zo strany okresného súdu riadne poučený o svojich právach a následne súhlasne odpovedal na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, teda aj na otázky, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon za tieto trestné činy ustanovuje.

Právne následky vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku spočívajú podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku v tom, že súdom prijaté vyhlásenie obvineného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zo strany obvineného I. I. teda výrok o vine rozsudku, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného o vine, nie je možné napadnúť dovolaním z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tak, ako to urobil obvinený v tejto trestnej veci, pretože v tomto rozsahu je dovolanie vo vzťahu k vine neprípustné.

Podstata argumentov dovolania obvineného, pokiaľ ide o tento dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vo vzťahu k výroku o treste spočíva v tom, že namieta výlučne výšku uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody v súvislosti so skutočnosťou, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu nemal súd použiť právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, t. j. že už bol za taký čin obvinený odsúdený. K dovolacej námietke obvineného je potrebné uviesť, že táto nenapĺňa žiaden dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Trestného poriadku. Dovolací súd však opätovne konštatuje, že odvolací súd už nemohol z dôvodu, že súd prijal vyhlásenie obvineného o vine meniť (zasahovať) do právnej kvalifikácie skutku. Meniť kvalifikačnú podobu

dotknutého skutku - obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) a zároveň podľa odseku 2 písm. a) citovaného ustanovenia, t. j. že bol za takýto čin už obvinený I. I. odsúdený odvolací súd nemohol a musel z nej pri ukladaní trestu v čase rozhodovania vychádzať. Odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/13/2005, z 23. septembra 2005 bolo zároveň súčasťou skutkovej vety bodu 2/ rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/49/2014, z 23. mája 2014 a tieto skutkové zistenia ani dovolací súd nemohol podrobiť prieskumu z dôvodu, že je viazaný skutkovou vetou ustálenou súdmi nižšieho stupňa, t. j. v rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/49/2014, z 23. mája 2014.

Nad zákonný rámec možnosti dovolacieho prieskumu zo strany súdu je však nevyhnutné uviesť a dovolací súd v tomto smere poznamenáva, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu dňa 9. apríla 2015 síce bol uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2Nt/14/2014, z 21. novembra 2014 zrušený v celom rozsahu rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/13/2005, z 20. júla 2005, ktorý bol obsiahnutý v skutkovej vete a na podklade ktorého bolo preto možné konštatovať, že obvinený bol už odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi, z čoho potom pramenila namietaná právna kvalifikácia podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, avšak tento procesný postup bol zhojený následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/13/2005, z 8. júna 2015, ktorý obvineného po povolení obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku opätovne uznal za vinného z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi a v konečnom dôsledku preto námietka obvineného aj keby mohla byť predmetom prieskumu zo strany dovolacieho súdu neobstojí. V danom prípade išlo v konečnom dôsledku o procesný postup s totožným výsledkom, a to uznania obvineného za vinného z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 za tie isté skutky.

Obvinený ďalej namietal dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, teda že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V zmysle ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona je trestná sadzba stanovená v rozsahu 10 až 15 rokov. Obvinený v konaní pred prvostupňovým súdom vykonal vyhlásenie o svojej vine, takže súd vykonával dokazovanie iba vo vzťahu k ukladanému trestu. Súd obvinenému uložil aj vzhľadom na vykonané vyhlásenie obvineného o jeho vine a priznanie sa ku skutku trest odňatia slobody na spodnej hranici v dĺžke trvania 10 rokov nepodmienečne. Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, ide o taký druh trestu, ktorého uloženie zákon za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného pripúšťa a rovnako tak výmera tohto trestu je v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na vyššie uvedenú trestnú sadzbu vo výmere 10 až 15 rokov a ukladaný trest vo výmere 10 rokov a zároveň s poukazom na nutnosť vychádzať z právnej kvalifikácie trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona preto nemožno považovať ani dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku za naplnený.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie obvineného I. I. odmietol postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.